

NEWSLETTER

V TOMTO VYDÁNÍ NAJDETE:

- Jak budou vypadat naše nové prostory
- Fotoreportáž z absolventského plesu
- Jak bylo v Norsku
- Rozhovor s naší absolventkou Berenikou
- Jak dopadl první Level Up!
- Naše reportáž získala filmovou cenu

SLOVO VEDENÍ

Poslední měsíc šlo o život. Šlo o život naší školy. Nebylo to jednoduché období pro nikoho – pro nás, průvodce, rodiče ani děti. Ale říká se, že všechno zlé je pro něco dobré. A také, že nakonec vše dobře dopadne. A taky že dopadlo. Naše škola žije dál! Díky pomoci průvodců i rodičů, kteří dokázali zachovat chladnou hlavu a pomohli nám s hledáním stavební firmy i dalších řemeslníků. Moc si vaší pomoci vážíme a uděláme všechno pro to, abychom vybudovali na těchto pevných základech stabilní, kvalitní a progresivní školu, která bude lídrem inovativního vzdělávání ve Zlínském kraji.

Ano, nemáme nízké ambice a máme před sebou spoustu práce – ale i obrovskou příležitost.

Ano, nemáme malé cíle – ale máme odvahu, tým i komunitu, která táhne za jeden provaz.

A za to vám ze srdce děkujeme.

Katarína a Kuba

100 % PŘIJETÍ V 1. KOLE: NAŠI DEVÁŤÁCI MÍŘÍ NA ŠKOLY SVÝCH SNŮ!

Všichni naši deváťáci byli přijati na střední školy v prvním kole přijímacího řízení – a navíc téměř 100% na školy, které si sami vybrali jako svou první volbu. Pro nás je to silný signál, že náš přístup skutečně funguje. Naši žáci dokážou pracovat s vlastní motivací, přebírat zodpovědnost za své učení a připravovat se na důležité životní výzvy, jako jsou přijímací zkoušky, s respektem, klidem a nasazením.

Výsledky letošního přijímacího řízení mluví za vše:

- 2 žáci pokračují na uměleckých školách
- 2 žáci byli přijati na gymnázia
- 4 žáci míří na střední průmyslové školy a obchodní akademii
- 3 žáci zvolili učební obory či odborné školy

Za těmito čísly se však skrývají především konkrétní příběhy dětí, které si dokázaly vybrat školu podle svých silných stránek a zájmů, nastavit si plán přípravy a pracovat samostatně, vyhledat podporu tam, kde ji potřebovaly, a přijmout zodpovědnost za svůj další směr.

Gratulujeme našim budoucím absolventům a děkujeme všem průvodcům a rodičům, kteří je na jejich cestě podporovali. Těší nás, že naši žáci odcházejí jako sebevědomí mladí lidé, kteří vědí, co chtějí, a umí si za tím jít.

LEVEL UP! JAK DOPADL PRVNÍ ROČNÍK PREZENTACE ROČNÍKOVÝCH PRACÍ

V pondělí 9. června se ve zlínské knihovně 14|15 BAŤOVA INSTITUTU uskutečnila celodenní akce LEVEL UP: Zažijte školu jinak, během níž měli návštěvníci jedinečnou příležitost nahlédnout do života ScioŠkoly Zlín. Hlavní část programu patřila žákům 7. a 8. ročníku a jejich ročníkovým pracím.

Ročníková práce je dlouhodobý samostatný projekt, který žáci připravují v průběhu několika měsíců. Každý z nich do něj investuje až 60 hodin práce, během nichž propojuje teoretickou a praktickou část. Výstupem je nejen odborná práce o rozsahu minimálně 30 stran, ale také konkrétní výrobek, výzkum, profesionální prezentace, video nebo například veřejná výstava.

Na akci LEVEL UP měli žáci možnost své projekty veřejně obhájit před publikem složeným z rodičů, spolužáků, učitelů i hostů z řad širší veřejnosti. Bylo inspirující sledovat, s jakou odvahou a jistotou představovali témata, která si sami zvolili a do kterých se hluboce ponořili.

Témata ročníkových prací byla rozmanitá a originální: od výcviku psa, vaření piva nebo opravy motocyklů, přes stavbu vlastního cyklotrailu, autorskou výstavu fotografií či srovnávací studii života v Česku a Velké Británii, až po odborný rozbor vlivu J. R. R. Tolkiena na fantasy literaturu nebo analýzu marketingových strategií v digitálním věku.

Vystoupení dětí byla profesionálně připravená: prezentace měly jasnou strukturu, promyšlenou vizuální stránku, doprovodná videa a v mnoha případech i skutečné výstupy, které si mohli návštěvníci prohlédnout na místě. Všichni vystupující zvládli svůj úkol s přehledem a jistotou, která by se neztratila ani na středoškolské konferenci.

Ročníková práce není jen o výsledku, ale hlavně o cestě. O plánování, práci s časem, překonávání překážek i hledání vlastních řešení. Žáci si během projektu rozvíjejí nejen odborné znalosti, ale také klíčové dovednosti pro život: zodpovědnost, samostatnost, práci s informacemi, vytrvalost, schopnost spolupracovat i prezentovat před publikem.

Akce LEVEL UP zároveň nabídla pestrý doprovodný program – výstavy, dílny, programování ve Scratchi, deskovky, AI, promítání i prezentaci školního výjezdu do Norska v rámci programu Erasmus+.

LEVEL UP byl oslavou vzdělávání, které má smysl. Ukázal, co všechno děti dokážou, když jim dáme důvěru, prostor a podporu k tomu, aby šly svou vlastní cestou.

PRAVIDLO TŘÍ KŘÍŽKŮ: JASNĚ NASTAVENÉ HRANICE PRO BEZPEČNÉ A RESPEKTUJÍCÍ PROSTŘEDÍ

Ve škole jsme se rozhodli zavést nové pravidlo, které reaguje na dlouhodobě vnímané projevy chování, jež jsou v rozporu s našimi hodnotami. V posledních měsících jsme u dětí pozorovali nárůst vulgárního vyjadřování, humoru založeného na výsměchu a ponižování a také šíření nevhodných narážek a propagaci fašismu, které se postupně stávaly běžnou součástí školního prostředí.

Věříme, že bezpečí a respekt nejsou samozřejmostí, ale podmínkou smysluplného vzdělávání. Pravidlo tří křížků proto nastavuje jasné a srozumitelné hranice – nejen jako nástroj výchovy, ale také jako signál dětem, že některé formy chování u nás nemají místo.

Opatření vychází ze společné shody pedagogického týmu a vztahuje se na tyto situace:

- vulgární nebo urážlivé vyjadřování,
- jakékoli projevy rasismu, homofobie, podpory nenávistných ideologií,
- ponižování, výsměch a šíření škodlivých stereotypů, i pokud jsou myšleny jako “vtip”,
- užívání návykových látek ve škole či během školních akcí.

Při porušení těchto pravidel se situací zabývá pedagogická rada. Pokud je prohřešek vyhodnocen jako závažný, žák obdrží jeden křížek. O každém takovém kroku jsou zákonní zástupci vždy neprodleně informováni.

Po třech křížcích dochází ke svolání mimořádné tripartity – tedy společného setkání žáka, rodičů a školy. Cílem je společně otevřeně zhodnotit, zda naše škola zůstává prostředím, které danému žákovi prospívá, a zda dokážeme společně najít cestu, jak posílit podporu a jasnost očekávání.

Toto opatření není postaveno na trestání, ale na důvěře, že děti mají kompetence regulovat své chování, pokud mají kolem sebe bezpečné a pevně vymezené mantinely. Věříme, že důslednost, transparentnost a otevřený dialog pomáhají dětem orientovat se ve složitém světě, budovat sebeúctu i respekt k druhým.

Zavedení pravidla vnímáme jako nutnou reakci na současné výzvy, kdy děti čelí silným vlivům sociálních sítí a často se setkávají s necenzurovaným, nevhodným či agresivním obsahem. V tomto prostředí je o to důležitější, aby škola nabídla jasně čitelné hodnoty, ve kterých je bezpečí a vzájemná úcta základním standardem.

Nezapomeňte si vyprázdnit boxíky!

Blíží se konec školního roku, a tak prosíme všechny děti, aby si do posledního dne školy vyklidily své boxy.

Nezapomeňte si vzít domů všechny pracovní listy, osobní věci i přezůvky.

Děkujeme!

POZVÁNKA NA CELOŠKOLNÍ SETKÁNÍ RODIČŮ

 Pondělí 23. června 2025

 Od 18:00

 Školní zahrada v Malenovicích

Co vás čeká:

 18:00 - 19:30 vám předá koncepcce a organizace školního roku 2025/2026
Nové prostory školy ve Zlíně

 Opékání, neformální sdílení, svatojánská atmosféra
Občerstvení zajištěno

 Pro děti i rodiče
Plný dozor zajištěn
V úterý společný přesun do školy na oběd

 Zveme i sourozence, kamarády, prarodiče a přátele školy! Těšíme se na společný letní večer!

Zveme i sourozence, kamarády, prarodiče a přátele školy!
Těšíme se na společný letní večer!

Katarína & Kuba

Když plakát tvoří umělá inteligence...

Na pozvánku na celoškolské setkání rodičů 23. června jsme tentokrát zkusili přizvat umělou inteligenci. Výsledek posuďte sami.

Ale protože se nám plakát vlastně líbil a máme rádi věci s příběhem, rozhodli jsme se ho neopravovat. Místo toho jsme k němu raději napsali tento článek, který vše důležité shrnuje jasně a bez chyb. A přiznáváme, taky nám s tím pomohla AI.

 Kdy? Pondělí 23. 6. 2025 od 18:00

 Kde? Školní zahrada v Malenovicích

 18:00–19:30 – představení koncepce školního roku 2025/2026

 Poté opékání, neformální sdílení, letní atmosféra

 Dobrovolná přespávačka pro děti (i rodiče), dozor zajištěn

 V úterý společný přesun do školy a oběd

Zveme i sourozence, kamarády a prarodiče!

Těšíme se na vás!
Katarína & Kuba

NAŠI NEJMLADŠÍ V BAZÉNU

I v tomto školním roce se naši prvňáci a druháci učí plavat. Každý týden vyrážejí do bazénu, kde pod vedením zkušených instruktorů rozvíjejí své plavecké dovednosti, zvykají si na vodu a učí se bezpečnému pohybu ve vodním prostředí.

Pro mnohé z nich je to první opravdové setkání s organizovanou výukou plavání – někdo překonává strach, jiný už trénuje první tempíčka. Všichni ale dělají pokroky a především si vodní dopoledne opravdu užívají.

Silný příběh, silné zpracování. Dokument našich žáků oceněn odbornou porotou

Máme velkou radost, že můžeme sdílet skvělou zprávu: dokumentární reportáž našich žáků Maxe Neumanna, Lucie Bařinkové a Anny Kataríny Prevendarčíkové s názvem Druhoválečný život Elišky Vidakovičové získala čestné uznání poroty na letošním ročníku Online Filmového Festivalu OFF v Poděbradech.

Sedmý ročník festivalu přilákal rekordních 81 soutěžních filmů z celé České republiky – od animací přes dokumenty až po hrané snímky. Konkurence byla obrovská, a proto nás těší o to víc, že práce našich žáků zaujala odbornou porotu natolik, že se zařadila mezi oceněné filmy.

Samotná slavnostní ceremonie proběhla v pátek 6. června 2025 v kině Zámecký biograf v Poděbradech, kde se sešli ocenění tvůrci z řad základních a středních škol i ZUŠ. Součástí programu bylo promítání nejzajímavějších snímků, setkání s porotou i zpětná vazba pro autory. Letos usedli v porotě uznávaní profesionálové z filmové branže – Lukáš Mráček, Ondřej Belica a Tomáš Hruška, kteří se podíleli mimo jiné na oceněném seriálu Metoda Markovič: Hojer. Odborné postřehy z oblasti zvuku doplnil zvukař Jan Beneš.

Druhoválečný život Elišky Vidakovičové je dokumentem, který vzešel z hlubokého zájmu našich žáků o historii i konkrétní příběhy lidí, jejichž životy byly ovlivněny druhou světovou válkou. Film vyniká nejen obsahem, ale i formální stránkou – práce s archivními materiály, citlivý přístup k tématu a zpracování rozhovorů s pamětníci přinesly výsledkům profesionální úroveň.

Porota ocenila nejen technické zpracování, ale především osobní a empatický přístup k příběhu, odvahu otevřít citlivé historické téma a schopnost vyprávět ho poutavě i edukativně.

Děkujeme Maxovi, Lucce a Aňušce za skvělé reprezentování naší školy a gratulujeme k úspěchu, který je důkazem toho, že i na základní škole mohou vznikat silné, smysluplné a hodnotné projekty. Gratulace patří i průvodkyni Anetě, která je na jejich cestě podporovala. Už teď se těšíme na další tvůrčí výzvy.

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Na tomto projektu se nejvíce podílel Max, který v něm měl hlavní roli. Zapojily se však i další děti, například Aňuška a Lucie. Jak to celé proběhlo? Děti úspěšně odprezentovaly příběh paní Vidakovičové, bez problémů a s přirozeností. Malé tanečnice byly velmi šikovné, dobře si zapamatovaly, co mají dělat, a jejich vystoupení se vydařilo. Celá prezentace působila velmi povedeně.

A jak to nakonec dopadlo? Nejenže jsme byli úspěšní na slavnostní školní prezentaci, ale díky Kataríně, která náš dokument přihlásila do celorepublikové soutěže, jsme získali také speciální ocenění poroty na online filmovém festivalu.

Děkujeme Maxovi, Lucii a Aňušce za skvělou reprezentaci naší školy!

Z ČESKA AŽ K NORSKÉMU OCEÁNU: VÝPRAVA DO BERGENU V RÁMCI PROJEKTU ERASMUS+

Jak už možná víte, v květnu se uskutečnil výjezd naší školy do Norska rámci projektu Erasmus+. V tomto článku se s vámi chceme podělit o to, jak výprava probíhala – a že toho bylo opravdu hodně!

Naše cesta začala 8. května, kdy jsme vyrazili do ScioŠkoly v Praze – Nuslích. Měli jsme rozchod, a tak si každý mohl užít Prahu po svém. Druhý den jsme se brzy ráno vydali vlakem do Hamburku. První část cesty byla trochu dobrodružná – několikrát jsme přestupovali a vlakové spoje nás pěkně prověřily. Ale všechno dobře dopadlo, a tak jsme v Hamburku stihli i malý nákup na cestu.

Z Hamburku jsme pokračovali do Kodaně, kde jsme se ubytovali v hostelu. Ráno 10. května jsme měli další rozchod – a většina z nás vyrazila poznávat místní muzea a kavárny. Odpoledne přišla ta nejzajímavější část cesty: trajekt z Kodaně do Osla! Plavba trvala 17 hodin, spali jsme na lodi, užili si obchodní zónu i bazén na palubě a navzdory tomu, že nebyl signál, jsme si ji skvěle užili.

Po probuzení jsme už byli v norských fjordech. Z Osla jsme se přesunuli vlakem až do Bergenu, kde nás přivítala učitelka Mariann z hostitelské školy. Ubytovali jsme se v kempu a začala druhá, vzdělávací část naší cesty.

Celý týden jsme docházeli do místní waldorfské školy, kde jsme se seznámili s dětmi ze 7. třídy. Velmi rychle jsme si vytvořili přátelská pouta – a společně prožili spoustu zážitků. Navštívili jsme muzeum, hráli hry, sdíleli příběhy a připravili prezentaci o své zemi, kde jsme mluvili o Česku, krajině, jídle, zvycích i našem školním životě. Norským spolužákům jsme přiblížili náš svět a oni ten svůj.

Velkým zážitkem byl i výlet k oceánu, kam nás vzal učitel Johann. Strávili jsme celý den venku, procházeli se po pobřeží a zakusili pravý norský přístup k životu v přírodě – friluftsliv.

Na závěr pobytu jsme zažili oslavy norského státního svátku – Dne nezávislosti, který se slavil ve velkém stylu. Město bylo plné průvodů, tradičních krojů, vlajek a radosti. Bylo krásné být u toho.

Cesta domů vedla tentokrát přes Švédsko, takže jsme ještě stihli krátkou zastávku ve Stockholmu, který nás okouznil svým klidem i architekturou.

Celý výjezd v rámci programu Erasmus+ byl nejen dobrodružstvím, ale hlavně obrovskou životní zkušeností. Zažili jsme nové země, nové školy, jiné způsoby výuky i rytmy života. Viděli jsme, jak může vypadat škola propojená s přírodou, kde děti i dospělí fungují s důvěrou a respektem.

A i když jsme se těšili domů, v každém z nás zůstane kousek Norska ještě dlouho.

JAK BUDE VYPADAT NAŠE ŠKOLA V PŘEROVANCE?

Nejpozději od ledna 2026 nás čeká velká změna – stěhujeme se do nových prostor v Přerovance, které vznikají podle návrhu studentky architektury Karolíny Kocmanové. Naše nová škola nebude připomínat klasické chodby a třídy, jak je známe. Naopak – vstupujeme do konceptu školy budoucnosti, který v sobě propojuje funkce vzdělávacího prostoru, kulturního hubu a komunitního centra.

Otevřený prostor, kreativní zóny, komunitní bistro a škola, kde děti opravdu žijí

Nový prostor je navržen jako tzv. klastrová škola – tedy otevřený vnitřní prostor s flexibilním uspořádáním. Nenajdete zde uzavřené třídy s lavicemi v řadách. Místo toho vzniká prostředí, kde se může podle potřeby dětí, tématu i počtu účastníků přirozeně měnit prostorová organizace. Výuková část je vybavena posuvnými panely, které umožní prostor rozdělit do menších zón, nebo ho ponechat zcela otevřený pro větší společné aktivity.

Děti nejsou „přišpendlené“ ke stolu

Cílem je nabídnout dětem takové prostředí, které podporuje samostatnost, aktivní učení, spolupráci i klid na soustředění. Děti se nebudou učit jen na jednom místě, ale využijí celou školu jako živý a podnětný prostor – mohou pracovat na zemi, v koutech, u okna, na schodech, samy nebo ve skupině. Tento přístup odráží moderní pedagogické směry a přirozeně odpovídá tomu, jak děti přemýšlejí a jak se učí.

Art zóna i komunitní bistro

Součástí školy bude také art zóna – tedy divadelní sál, hudebna a výtvarný ateliér, které propojují umělecké vyjádření se školními projekty a tematickými bloky.

Velkou novinkou je bistro, které bude v odpoledních hodinách otevřené i pro rodiče, kamarády, prarodiče nebo místní obyvatele. Právě tato otevřenost je klíčem k našemu cíli: budovat živou školní komunitu, která přesahuje rámec výuky.

Naše škola chce být centrem života v Přerovance – místem, kde se konají kulturní a společenské akce, kde vzniká prostor pro sousedská setkání i spolupráci s místními firmami a spolky (například se školou Yamaha).

Minimalistický interiér s barevnými akcenty

Design interiéru bude čistý, funkční a klidný, s několika výraznými barevnými akcenty, které prostor ozvláštňují a podporují jeho hravost. Kombinují se zde přírodní materiály, dostatek světla, otevřenost a měkké členění prostoru. Celý návrh vychází z principů, které podporují pohodu, orientaci a kreativitu dětí.

Nové prostory jako součást naší vize

Naším cílem není jen přestěhovat školu do nové budovy, ale vytvořit skutečný domov pro učení – prostředí, které odpovídá tomu, jak děti přirozeně objevují svět: v pohybu, zvědavosti, tvořivosti, se svobodou volby a bezpečím jasných hranic. Místo, kde se mohou učit naplno – ale také odpočívat, tvořit, hledat svou cestu a být samy sebou. Věříme, že právě prostředí má obrovský vliv na to, jak se děti cítí a jak se učí.

V nových prostorech nebude škola jen místem výuky, ale živým organismem, komunitou, která dýchá s dětmi, rodiči i průvodci. Těšíme se, že už brzy otevřeme dveře v budově, která bude dětem opravdu patřit – nejen fyzicky, ale především hodnotově.

Absolventský ples 2025

fotoreportáž od fotografky Kateřiny Svobodové

ZE SCIOŠKOLY NA STŘEDNÍ: JAKÉ TO JE?

Berenika Doleželová je absolventkou naší školy, ve ScioŠkole byla od 5.třídy, a dnes studuje na střední pedagogické škole ve Zlíně.

Vzhledem k tomu, že se blíží konec školního roku a naši školu opouštějí další absolventi, zajímalo nás, co je v následujících letech čeká – a jak jim může jejich zkušenost ze ScioŠkoly pomoci.

Bereniku jsme proto požádali o rozhovor, ve kterém se s námi podělila o své zážitky i zkušenosti z přechodu na běžnou střední školu – co jí připadalo jiné, co jí pomohlo a co jí naopak chybělo.

Bereniko, jaký byl pro tebe přechod ze ScioŠkoly na běžnou střední školu. Co tě nejvíc překvapilo nebo zaskočilo?

Přechod na běžnou střední školu byl pro mě úplně v pohodě. Vůbec mi nepřišlo, že bych si na to musela nějak zvykat. Jediné, na co jsem si musela zvykat bylo to, že se vstává, když přijde učitel do třídy. To jsem si myslela, že se už nedělá.

Na ScioŠkole nemáme známky, testy, ani klasické zkoušení. Jaké to pro tebe bylo poprvé zažít “známkovací režim”? Bylo těžké si zvyknout?

Známky pro mě nebyly úplná novinka, známkovací systém jsem zažila ve třetí třídě, když jsem z domácí výuky přešla do běžné základní školy. Tam jsem byla jeden rok a pak jsem měla jít do ScioŠkoly. Nakonec jsem kvůli odkladu otevření školy ve Zlíně, byla ještě rok doma a do ScioŠkoly nastoupila až od páté třídy.

Překvapil mě přístup většiny našich učitelů. Připadá mi, že se k nám chovají jako kdybychom na té škole nechtěli být a chodili tam z donucení. Nechápu, proč máme některé předměty, například němčinu, chemii nebo třeba fyziku. Na němčinu, angličtinu atd. jsme rozděleny na dvě skupiny, které se pak dělí na další dvě skupiny, a to do předmětů, kde je potřeba aby nás bylo méně. Např. hra na hudební nástroj. Bohužel se nerozděluje podle dovedností, ale dle abecedy. Na střední jsem v prvních měsících chtěla dobré známky. Učila jsem se na všechny testy tak, abych celou látku uměla. Což mě za chvíli přestalo bavit a nyní se učím na test tak, abych testnapsala co nejlépe, ale bez “drtění” se doma, zvláště u předmětů, které mě nebaví. Dost mi ale chybí zpětná vazba, kterou nám učitelé nedávají. V pololetí jsem měla vyznamenání a na konci roku by mělo být též.

Chyběli ti po nástupu na střední nějaké znalosti nebo fakta, která už ostatní spolužáci už znali?

Hodně jsem se bála, že mi na střední škole budou chybět nějaké znalosti, které ostatní ze základních škol mají. Ukázalo se, že většina spolužáků si toho ze základky moc nepamatuje a učitelům to ani moc nevadilo. Nebylo nic důležitého, co bych měla znát, jediné v chemii se učitelka divila, že neznám zkratku, kterou má v periodické tabulce hliník. Prostě jsem si to našla v tabulce a teď už to vím.

Naopak- cítila ses v něčem připravená lépe než ostatní?

Myslím si, že mi hodně pomáhá, že se umím sama učit. Znáám taktiky, které mi fungují. Např. udělat si kartičky (nejlépe se to praktikuje na definice nebo slovíčka), a ty pak spojovat s tím, co k sobě patří. Také si myslím, že spoustu věcí snadno pochopím a mám velký náskok v přípravě prezentací a v jejich přednášení.

Na co ze ScioŠkoly nejvíc vzpomínáš? Je něco co ti chybí - a naopak něco, co ti dnes na střední škole vyhovuje víc?

Ze Scioškoly nejvíc vzpomínám asi na mé spolužačky a spolužáky a zážitky s nimi. Také na mé první roky na Scioškole, kdy se škola teprve tvořila, včetně organizace a chodu pořád se něco měnilo, včetně spolužáků, průvodců a vedení :). Většinu dne jsme trávili venku a ani jsme si neuvědomovali, kolik jsme se za ten den naučili. Nejvíc mi chybí super kolektiv, který jsme měli, kde jsme se dokázali všichni bavit a vycházet spolu. Teď je nás ve třídě 29 a jsme tam samé holky. Ten čistě holčíčí kolektiv je docela náročný. Ze začátku to hodně skřípalo a různě se pomlouvalo, ale teď už je to lepší. Samozřejmě pomluvy jsou stále, ale řekla bych, že už ne tolik. Také mi chybí volnost v tom, že si můžu říct, že teď zrovna chci prostě odpočívat, a ne sedět v lavici a poslouchat přednes učitele. Na druhou stranu je občas pohodlné, když nemusím přemýšlet nad tím, co budu dělat, a prostě mi to někdo zadá. Za mě by bylo nejlepší něco mezi.

Co bys vzkázala dětem, které jsou dnes ve ScioŠkole a třeba se bojí, jestli zvládnou přechod na jiný typ školy?

Všem dětem, které jsou dnes na Scioškole, bych vzkázala: Vůbec se nemusíte bát přechodu na běžnou střední školu. Pokud máte aspoň trochu chuť se učit, tak si myslím, že nebudete mít žádný problém. Nepodceňujte přípravu na přijímačky a snažte se učit pravidelně (to mi doteď nejde). Většinu času je to v naší škole nuda, ale dá se to přežít. A také se snažte dávat pozor a dělejte si poznámky, za prvé se pak nemusíte tolik učit, protože je vám ta látka už povědomá, a za druhé pak nemusíte psát den před testem do třídní skupiny, aby vám poznámky někdo poslal. Přeji vám hodně štěstí a ať se daří.

CO SE ŠUŠKÁ NA CHODBÁCH...

Zjistili jsme, kam se v poslední době ztrácí náš ředitel Kuba – a konečně odhalili tajemství, které před námi skrýval! Do rodiny přibyla malá Laurinka. Moc blahopřejeme a přejeme, ať se v nejbližších měsících (a letech) aspoň někdy trochu vyspí.

Stala se tragédie – Aneta spadla do jogurtu. Podrobnosti jsou mlhavé, ale šušká se, že šlo o bílý. Aneta prý přežila bez újm.

Jolča o víkendu navštívila aquapark v Uherském Hradišti. Jenže než stihla oschnout, legítimovala ji policie – údajně pátrali po dívce na útěku. Naštěstí Jolča přesvědčila strážce zákona, že opravdu jen hledá zmrzlinu. Vše dobře dopadlo a Jolča se vrátila do Zlína!

A co Emily a Kryštof? Šušká se, že se zase rozešli... ale bude to tentokrát napořád? Uvidíme v příštím díle!

Letní hádanková výzva s odměnou

Léto se blíží a s ním i čas slunce, zmrzliny a dobrých knížek! Připravili jsme pro vás 8 chytrých letních hádanek, které prověří, jak vám to pálí. A protože jsme škola, která věří, že učení může být i zábava, spojili jsme to rovnou se soutěží o krásnou cenu.

 Hraje se o poukaz do knihkupectví Luxor v hodnotě 500 Kč!

Výherce si tak bude moct pořídit skvělou prázdninovou knížku přesně podle svého vkusu.

 Jak na to?

1. Přečti si hádanky na této stránce.
2. Zapiš si odpovědi.
3. Do pondělí 23. 6. 2025 pošli všechny správné odpovědi Kataríně přes Edookit.
4. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho výherce – možná to budeš právě ty!

 Nezapomeň, že u některých hádanek je potřeba trochu přemýšlet, hledat souvislosti a možná se i poradit s kamarády nebo rodiči. Ale to je přesně ta správná letní výzva!

Tak co, přijímáš hádankovou výzvu? ✨

Těšíme se na vaše odpovědi – a přejeme hodně štěstí při losování!

**Neumí plavat, přesto tě unese po hladině.
Když fouká vítr, ráda se houpe. Co je to?**

**Má tisíc zrnek, přitom žádnou hlavu.
Neslyší, ale na pláži je ho plno.**

**Sedí ti na hlavě, ale nemluví. Stín ti dává,
i když není strom.**

**Skáče bez lana, zelená je bez trávy, zpívá
bez hlasivek.**

**Sladká jako pusa, červená jako stud, roste
na zemi a chutná v ústech.**

**Je měkká, přitom není z peří. Vezme tě do
říše snů a zahřeje, i když nespíš.**

**Neřekne „ahoj“, ale každý ví, že se loučí.
Září, než zhasne.**

**Nezve tě na večeři, ale večeří na tobě. Létá
a píchá.**

NA CO VŠECHNO SE MŮŽETE V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE JEŠTĚ TĚŠIT

ČERVEN

16.-19.6. **Celoškolní škola v přírodě**

pátek 20.6. **Ředitelské volno**

pondělí 23.6. **Celoškolní setkání rodičů** Zhodnocení uplynulého roku a představení vize pro další školní rok.

úterý 24.6. **Poslední letošní hodina plavání pro 1. a 2. třídu**

26.6. - 27.6. **Koncoroční slavnost** Předávání vysvědčení a přespávačka